

Fysiska institutionen

Prefekt

Förslag till beslut

Efter några års erfarenhet av nuvarande fördelningsmodell har ett antal oönskade och rätt godtyckliga effekter yppat sig. Särskilt i ljuset av att LTHs fördelningsmodell ändrats och har element som liknar de som N-fakultet haft de senare åren finns sakliga förutsättningar att försöka korrigera modellen. Två viktiga krav som kan ställas på fördelningsmodellen är att den skall ta hänsyn till de kostnader avdelningarna i själva verket har samt tillförsäkra utvecklingsmöjligheter som är i samklang med forskningens aktuella prioriteringar och framtida utveckling. Båda fakulteterna har valt att omvandla detta till en fördelningsnyckel som innehåller både fast tilldelningar per anställd och en koppling till prestationer i forskarutbildning, attraktionskraft av externa medel och t.ex. citeringsdata.

Vad är problemen med den gamla modellen?

Institutionens gamla modell har som framgår av tabellen givit en mycket hög tilldelning för professorer medan lektorer renderat en avsevärt lägre tilldelning. Skillnaden upplevs av många som osaklig och har endast liten grund i de lönekostnader som en avdelning har. Den hämmar dessutom nyrekrytering, både om det handlar om nysatsning eller om det är anställning efter någons pensionering (normalt en professor ersätts av en lektor). Man kan förvänta att andelen kvinnor bland nyanställda lektorer är högre än bland fysiker i gemen, varför det ter sig extra betänkligt att hämma anställning av lektorer. Fakulteterna gör ingen skillnad mellan professorer och lektorer i den generella tilldelningen.

Den gamla modellens enda prestationsbaserade element har varit antal doktorsexamina de senaste fem åren vilket är ett nyckeltal med betydande fluktuationer vilket kan ge stora och osakliga variationer i tilldelningen, variationer som givetvis är större ju större belopp som baseras på detta. Eftersom fakulteternas tilldelning även inkluderar externa medel, (i LTH-modellen konkretiserat till summa lön och drift) samt en mindre del baserat på t.ex. bibliometri, ter det sig ologiskt att inte ha några andra prestationsbaserade tilldelningsfaktorer än antal examina. Externa medel är en robust och bra nyckel eftersom tilldelning av externa medel baseras på ett värderingsgförfarande hos de anslagsgivande myndigheterna och de återspeglar statsmakternas långsiktiga strategi för den offentligt finansierade forskningen i Sverige. Nuvarande modell bortser från detta samband, för att i stället basera fördelningen efter tjänster som beslutats för decennier sedan är vilket ter sig som ett dåligt sätt att samtidsanpassa.

Det är också viktigt att institutionens fördelningsmodell förbättrar institutionens konkurrenskraft om fakultetsmedel. Avvikelser från andemeningen i fakulteternas fördelningsmodell måste därför kunna motiveras extra väl även om den i detaljer inte nödvändigtvis måste vara lika. Både den låga

satsningen på lektorer och bristen på följsamhet till prestationsbaserad tilldelning är ganska avsevärda avsteg från fakulteternas intentioner.

Prefektens förslag är att fördelningsmodellen ändras efter följande riktlinjer:

1. Minska klyftan mellan prof och lektor i den fasta tilldelningen för lärare
2. När lärare-, examinationsmedel samt övriga riktade satsningar fördelats, fördelas resterande medel efter externa medel.
3. Inför ett fast avdelningsbidrag för att täcka fasta kostnader förknippade med att vara en avdelning.
4. Justera beräkningsgrunden för hur jämställdhetspremien skall fördelas så att den till en del baseras på antal kvinnor, inte bara andelen kvinnor.

Lund 2012-10-04

Knut Deppert